

ארגון ושננתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חוויתיות תוך מתן תמריצים
המסודרים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות וברורים: 02-3733111
חדש כסלו תשפ"ד | עלון מס': 344

פרשת תולדות

דברת במ
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

אחר איכותו של ארון ראש הישיבה הרב יצחק גלסנר, ושננתם לבניך

אבל כבד ירד על העולם פלו, עם הנדע הבשורה המרה על הסתלקותו של רבנו הגדול הגאון רבי ברוך מרדכי אונגרי זצוק"ל לגנוי עולמים. אהה, שר וגדול נפל ביש"אל!

פתלמידו רבות בשנים, לא אוכל להקיף את אישיותו ומפעליו העצומים ביריעה קצרה זו. כמרבץ תורה גדול, פאָן שואַבַת לְכָל 'מבַקֵּשׁ ה' - קָטָן פְּגוּדָל, כְּחַבֵּר מוּעַצַת גְּדוּלָה הַתּוֹרָה וְכַזְקָן רֵאשִׁי הַיְשִׁיבוֹת בִּארֶה"ק.

אזכיר מעט מן המעט, מאשר בקש והפציר כל שנותיו - להנחיל לתלמידים ולכל מבקשי תורתו.

על שני דברים בעקר דבר ראש הישיבה כל חתיו: על תורה. ועל מוסר.

הדבר הראשון הוא תורה כמובן - בלי תורה אין כלום! נהג לומר רבנו: תורה היא לא מצוה שעושים אותה וְהוּא. תוֹרָה צְרִיכָה לְהִיטֵב הַעֵסֶק שֶׁל הַחַיִּים מִמֶּשׁ - עִם

כָּל הַשְּׂקִיעוֹת וְהַהֲתַעֲסָקוֹת, לֹא מִשְׁהוּ צַדִּיק, שֶׁכְּשֵׁיִשׁ זָמַן, אִזּוֹ כְּבִיכּוֹל 'לָמָּה לֹא... ח"ו.
באחת השיחות האחרונות ששמר ושמעתי מפיו, דבר כתמיד על חובת ומעלת השקיעות בלמוד, והוסיף ואמר: זה הרי ברור לכל אדם שצריך להיות שקוע בלמוד ולחשב בלמוד פאשר... לומדים. אבל לא די בזה! גם פאשר עסוקים בעניינים אחרים, גם פאשר לא לומדים - גם אז צריך להיות שקוע בלמוד!

והוסיף מרן בחינה נדרכו: איך עושים את זה? - זו אולי שיחה בפני עצמה. אבל קה זה צריך להיות!

כל מי שהפיר את מרן ראש הישיבה זצ"ל ידע שמשפטים אלו לא היו אמירה בעלמא. הם היו ארץ חתיו מממש! רבנו חי את התורה מבקר עד ליל ומליל עד בקר. בכל מצב ובכל ארנו, בכל שיח ובכל מחשבה. התורה והוא - חד הם! היא היתה חלק ממנו ומכל היותו. תמיד תמיד היתה שקוע בלמוד, ותמיד בצורה מפלגה ויחודית של גישמאק ושמחה שאין כמוהה בכל העולם. בכל סברה, בכל קשיה, בכל 'מהלך'. לפעמים פאשר תרוץ או זעק קשיה - הוא לא היה צריך כלל להסביר. מספיק שנגן והטעים בלשוננו את המלים הקדושות, וכלם הבינו מה קשה או ממשב.

אוי, מי יתן לנו תמורתו!!

הטביע שאלה על שבותיו

הדבר השני שהיה שגור על פיו בכל עת, היה: מוסר! צריך ללמוד מוסר - כל החיים! כי בלי תקון המדות תמיד, אין גם תורה. ואין חיים!

הראש ישיבה הצליח להשפיע ולהטביע את חותמו באלפי תלמידים, בהנהגותיו

הרוממות, במדותיו המיוחדות, ושמחת התורה הנסוכה תמיד על פניו. כיצד עשה זאת? איך השפיע על תלמידיו את הנהגותיו המיוחדות והמוסריות? פאשר רוצים למלא יין מגביע מלא לגביעים אחרים, אזי יש שני דרכים:

אפשר פשוט למוג ממנו לאחרים. אולם אז יש שתי חסרונות: ראשית, בכל מזיגה הרי הוא נחסר והולך. ושנית, שהוא אינו יכול להשפיע בלי גבול, הרי בסוף הגביע יגמר.

אבל ישנה דרך נוספת: למלא את הגביע עד שהוא עולה על גדותיו ומשפיע על כל סביביו! כך למלא ללא הגבלה ובלי שיחסר כלום.

כה בדייק הנחיל רבנו את מדת הרוממות שלו.

הוא לא התכופף ולא ירד כביכול ברוממות שלו כדי למשוך מעלה את כל תלמידיו ושומעיו לקחו, אלא להפך, הוא התרומם מעלה מעלה, ומפילא כל מי שהיה במחיצתו, ורצה להשאיר שם - התרומם עמו.

מסבה זו, דבר תמיד על דרגות גבוהות בתורה ובמוסר - גם כשהשומעים היו רחוקים מדרגות אלו.

ואכן רואים כלם, שהיתה לו בכך השפעה רבה. רבים רבים הם הרואים בו את מורם ורבם, החל מתלמידי חכמים מפלגים ויושבי על מדין, ועד אנשים הרחוקים מעט מתורה, שגם הם מצאו בו מענה לנפש היהודית הצמאה.

יהי רצון שיהא מליץ ישר עלינו ועל כל עם ישראל הזקוק בפרט בימים אלו לרחמי שמים, לישועת הכלל והפרט ולביאת משיח צדקנו במהרה וימינו, ונזכה לנצח ללמוד מדרקיו ולהלך במדותיו.

ראש כולל 'קנין יוסף' וי"ר ארגון 'ושננתם לבניך' מקבלים את ברכת מרן ראש הישיבה להגדיל תורה ולהאדירה

נשמת כל ח"י
פרקי באור על תפילת שמונה עשרה
באור פרשי רבותינו ז"ל

פרקי מבוא / ב

מי תקון את התפלות

כשנגנשים לעסק בענין התפלה, כדאי לדעת, לפחות בקוים קצרים וכלליים, את סדר השתלשלות תקנת תפלת שמונה עשרה.

הגמרא בבבבכות (כו:): מביאה מחלקת אמוראים האם תפלות אבות תקנום, או אנשי כנסת הגדולה כנגד קרבנות התמיד, של שחר ושל בין הערבים (ותפלת ערבית כנגד אברי התמיד של בין הערבים שנתעקלו במשנה הלילה). למסקנת הדברים נראה שרב הראשונים נקטו שלא נחלקו שתי השיטות, אלא האבות תקנו את התפלות, כפי

שְׁהַגְמָרָא שָׁם מוֹכִיחָה מִפְסוּקִים, וְאֵנְשֵׁי כְנֵה"ג תִּקְנֵנו וְקָבְעוּ אֶת הַנֶּסֶח, וְחַז"ל תִּקְנֵנו בְּהַמְשָׁךְ אֶת סֵדֶר הַבְּרָכוֹת הָאֲמֻצְעִיּוֹת.

טעם תקנת נסח קבוע לתפלה

הַרְמַב"ם בְּתַחֲלַת הַלְכוֹת תְּפִלָּה (פ"א) מְתָאֵר אֶת הַשְּׁתַלְשָׁלוֹת תִּקְנוּ הַתְּפִלָּה:

מִימֹת מִשֶׁה רַבְּנֵנוּ וְעַד יָמֵי עֲזָרָא הַסּוֹפֵר - הָיָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתְּפַלְלִים כָּל אֶחָד כְּפִי כוּחוֹ וְרִצּוֹנוֹ, לְכָל הַפְּחוֹת תְּפִלָּה אַחַת בְּיוֹם, וְהָיָה שֶׁהַתְּפַלְלוּ תְּפִלוֹת הַרְבֵּה בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם.

כְּאַשֶׁר הִגִּיל בְּנִיבֻדְנָצָר הִרְשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָם לְאַחַר חֲרִיבֵנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָרִאשׁוֹן, הִתְעַרְבוּ הַיְהוּדִים בֵּין הָאֲמוֹת. מִכֵּינֵן שָׁכַח הַדּוֹר הַבָּא שְׁנוֹלֵד בְּגִלוֹת, הִתְעַרְבַּב שְׁפָתָם, וְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ הַחַל מִשְׁתַּכַּח, כְּפִי שֶׁמִּסְפָּר בְּסֵפֶר נַחְמִיָּה, "וַיִּגְנִיחֶם חֲצֵי מַדְבַּר אֲשֻׁדִיט וְאֵינָם מִכִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכִלְשׁוֹן עִם וְעַם".

בשמחה תמיד

חידודים משמחים

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ קוּל בְּרִבְּוֹתֵינוּ מְהֵרָה.
וְכִי תִּשְׁמָע בְּקוֹלֵנוּ וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת
קַרְנֵי הַנֶּחֱמָה הַזֶּה קְרִיבָה?

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ מְהֵרָה
וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת קַרְנֵי הַנֶּחֱמָה
הַזֶּה קְרִיבָה?
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ מְהֵרָה
וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת קַרְנֵי הַנֶּחֱמָה
הַזֶּה קְרִיבָה?
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ מְהֵרָה
וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת קַרְנֵי הַנֶּחֱמָה
הַזֶּה קְרִיבָה?

(התלמיד י. גולדשמידט
נ"י)

כְּשֶׁרָאוּ זֹאת עֲזָרָא וּבֵית דִּינֹו, מָאָה וְעֶשְׂרִים זָקְנֵי וְצַדִּיקֵי הַדּוֹר שִׁבְּהֶם כְּמָה נְבִיאִים, כְּפִי שֶׁכָּנֹו בְּפִי חַז"ל "אֵנְשֵׁי כְנֵה"ג", עָמְדוּ וְתִקְנֵנו לָהֶם שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת עַל הַסֵּדֶר, "כְּדֵי שֶׁיְהִי עֲרוּכוֹת בְּפִי הַכָּל וְיִלְמְדוּ אוֹתָן וְיִתְהַיֶּה תְּפִלַּת אֱלֹו הָעֲלֵגִים תְּפִלָּה שְׁלֵמָה כְּתִפְלַת בְּעֲלֵי הַלְשׁוֹן הַצָּהָה" כְּלִשׁוֹן הַרְמַב"ם שָׁם.

בְּעֵקֶר חַיִּיב הַתְּפִלָּה, יְדוּעָה בְּזֶה מַחְלֻקַּת הַגְּאוֹנוֹת וְהַרְאֵשׁוֹנִים, הָאֵם חַיִּיבָה מְדַאֲוִיחָה אוֹ מְדַרְבְּנָה וְהָאֵם הַחַיִּיב מִן הַתּוֹרָה הוּא בְּכָל יוֹם אוֹ רַק בְּעֵת צָרָה (וּבְעֵקֶר יְדוּעִים בְּזֶה שִׁיטוֹת הַרְמַב"ם וְהַרְמַב"ן), וְאֵין פֶּאֵן מְקוֹם לְהֵאָרֵךְ.

מה חדש

מהנעשה בארגון

לקראת החודש הארוך נערכים בסניפי וישננתם הדרכות מיוחדות לאברכים ובהם מתחזקים ומתכווננים להמשיך במלאכת הקדש על הצד היותר טוב עבור התלמידים היקרים, כחלק מסדרת הכשרות קבועות הנתנות לאברכים.

בסניף מעזריטש בביתר עלית התפנסו האברכים להתנעדות מיוחדת, בה לבנו בשבת אחים גם יחד נושאים חשוכים לתועלת התלמידים.

אחראי הסניף הרב יצחק יעקב גוטליב שליט"א הביא את ברכתו של יו"ר הארגון הרב יצחק גלסנר לרגל ההתפנסות, ואת הוקרתו על ששוגג הסניף בסיעתא דשמיא.

לאחרונה עלו ובאו אברכי הסניף, בהשתתפות ראשי הארגון, בקברי אבות במערת המכפלה - להתפלל ולהעתיק להצלחת הארגון ועל כל תלמידיהם.

באלעד התקיים קורס מיוחד לאברכים בשיתוף מרכז 'תבונות', בהם רכשו החונכים ידע מקצועי שביא בעזרה תועלת רבה בעבודתם החשובה, בנושאים חנוכיים רבים הקשורים לעבודתם היום-יומית.

כך גם בסניף גבעת זאב, התקיימה הדרכה מקיפה בהשתתפות ראשי הארגון והנהלת ת"ת גבעות עולם, אשר לצד דברי ההוקרה שהביעו פלפי האברכים המסורים, העניקו מנסיונם החנוכי העשיר עצות רבות ומעשיות להצלחה עם תלמידיהם היקרים.

הורים המעוניינים לרשום את בניהם ללימוד במסגרת "ושנתם לבניך" יפנו למשרד לקבלת פרטים: 02-3733111

מי מלבד עשו מכנה פתנ"ך "אדמוני"?

מהו שתי הערים העתיקות המופיעות בפרשה זו? סדום ועמרה ("כי מגפו סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו" - דברים לב יב) מספר תלמידים העירו ובצדק, כי גם העיר יריחו מופרת בפרשה זו - בפסוק: "עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו" - דברים לב מט]

• רבינוביץ • א. גרוס • י. ליפקה • ב. אביטן • א. שבתאי • ב. איינטשטיין • א. ברנטשטיין